

исно. И какко то ни предсказа испланиса. Ази пакз на предишно то си достоинство са поставихъ, а хлѣботворецъ-а изѣсиса. — Царь-а той часъ проводи за Юсифа, когото въ красно овлекло овлеченъ предъ царя изведохъ. —

§. 45. Юсифова слава.

Когато изаѣзи Юсифъ предъ Фараона, той мѣ рече: Пречѣдесенъ снъз снѣвалъ съмь, които никои отъ мои тѣ чловѣцъ не можи да ми исталкѣва. Слѣшамъ, че ты знаелъ си весма *) чѣдесно и проникателно да талкѣвашъ снѣнове. Оучтивый Юсифъ отговори: Единъ Богъ можи да даде, пожелателный Царю, отговори. Царь-а мѣ проповѣда ова два озна, — за девелы тѣ и мершавы тѣ кравы, и за пзлы тѣ и празды тѣ класове. Юсифъ мѣ отговори: Ова два та ти снѣове, о царю! едно знаменѣватъ. Сѣдмъ тѣ красны и девелы кравы, и сѣдмъ тѣ полны класове знаменѣватъ сѣдмъ плодосны години, въ които ще вѣди чрезвычайно изовилѣ отъ всички тѣ плодове по всякій Егупетъ. Сѣдмъ тѣ мершавы кравы и сѣдмъ тѣ празды класове са сѣдмъ неплодны години, въ които Егупетъ совѣмъ неше нищо да роди; тогда весь Егупетъ токмо отъ изовилѣ та на предишны тѣ сѣдмъ плодосны години ще живѣе. А що си, царю, два снѣа единого знаменованѣа единъ подеръ дрѣгаго снѣвалъ, то пакъ знаменѣва, какъ Богъ боистинѣ и скоро ще направи онова, което ти оавилъ чрезъ снѣове тѣ. За тѣй подканиса и избири прилѣжнаго и мѣдраго чловѣка, които да распологи, що то да са сзверѣ той остатокъ отъ тыа богаты години въ житницы, и да са опази за онѣа скѣпи и неплодны времена, да не ти измрѣтъ тога жители тѣ на царство то отъ гладъ. — Той Юсифовъ разговоръ весма са понави **) на цара и на всички тѣ мѣ слѣжителы. Кой вы вымъ, рече той царь, така разѣменъ и пзленъ отъ дѣха Божѣа го, освенъ тебе? отъ днѣсь ты си Господинъ на всич-

*) Твърдѣ доврѣ-

**) Твърдѣ ареса на цара.